

[Kjelgaard]

virksomhederne? Regeringen kunne akkurat lige så godt være kommet med forslaget for en uge eller en måned siden, hvis altså de to regeringspartier havde været enige. Men efter ministermødet i går var der intet om et nyt lovforslag, da var man vel ikke enige endnu. Det kom først i løbet af aftenen. Så usikker en regering har vi altså i denne alvorlige situation.

I august-september måned sidste år havde vi i udvalget besøg af deputationer fra en række brancher, der med tørre tal påviste, at de ikke kunne bære prisstoppet, fordi de netop havde stået over for i øvrigt lovlig prisforhøjelser. Nu skal de altså bære tabene ud over et halvt år. Det er uforvarselig erhvervs politik. Jeg har nok set, at der optræder en lille dispensationsparagraf i forslaget, men kan de to regeringspartier blive enige om, hvornår og hvor den skal anvendes? Jeg vil gerne bede handelsministeren gøre rede for, hvordan man har tænkt sig at administrere den indviklede § 11 a, og hvem der kan vente at komme ind under den. Det mener jeg vi bør vide, før vi tager endelig stilling til lovforslaget.

Hvis der overhovedet skal være mening i at forlænge den prislov, vi nu har levet med i et halvt år, må to forudsætninger efter min mening være opfyldt. For det første må vi vide, hvad der skal ske efter den 15. april. Jeg går ud fra, at det ligger i formuleringen, at senest den 15. april er vi helt færdige med den ekstraordinære prislovgivning, og at forlængelsesloven ikke skal afløses af nye erhvervsødelæggende prislove. Det vil jeg gerne have bekræftet.

For det andet duer prisstop alene ikke. Ved lovens første behandling i efteråret gjorde vi gældende, at den var asocial, fordi det var tilfældigt, hvilke befolkningsgrupper der blev ramt.

Det må da være en forudsætning for at drøfte en forlængelse af denne lov netop i den situation, der motiverer regeringens og LOs ønske om en forlængelse, at der ikke blot sættes stop for priser, men også for lønninger. Der må være lighed for alle, og det er afgørende, ikke ønsket om at forelægge et lovforslag, som LO har bedt om, og som virksomhederne har vendt sig imod.

Det konservative folkeparti vil derfor under udvalgsarbejdet stille et ændringsforslag, der gør prisstoppet til et løn- og prisstop. Et

totalt stop for lønstigninger fra nu, og indtil nye overenskomster er afsluttede, er nødvendigt. Det kan alle leve med i de højst 6 uger, det gælder. Man skal altså ikke regne med vore stemmer, hvis der kun gennemføres et prisstop. Men hvis der tillige gennemføres et lønstop, kan vi tale om det.

Det konservative folkepartis ændringsforslag vil komme til at gå på, at der ikke her i landet må udbetales lønninger højere end de den 14. februar gældende, før lov nr. 426 af 8. september 1978 er ophævet.

Melchior (CD):

Samarbejde beror på tillid. CD har forsøgt og vil fortsat forsøge at samarbejde med den til enhver tid af dette ting fremgåede regering, men jeg må indrømme, at den gør det svært for os at bevare tilliden.

I bemærkningerne til lovforslaget i september i fjor, da dette prisstop blev indført, sagde ministeren, at efter forslaget skal prisstoppet gælde til den 1. marts 1979 – og jeg citerer ordret – »og vil således udløbe samtidig med fornyelsen af arbejdsmarkedets overenskomster«.

I betænkningen over lovforslaget sagde CD dengang, at vi – jeg citerer – »ønsker at pege på, at det er højst usandsynligt, at nye overenskomster på arbejdsmarkedet vil være færdigtalet inden lovens udløbsdato, 26. februar 1979.

På denne baggrund finder centrumdemokraternes medlem af udvalget, at lovens psykologiske virkninger på de forestående overenskomstforhandlinger vil være lig nul. Tværtimod må der efter 26. februar 1979 forventes relativt store prisstigninger netop på grund af lovens opdæmning, og sådanne prisstigninger vil formentlig få en højst uheldig virkning på færdiggørelsen af overenskomsterne.«

Dertil svarede ministeren, som er den samme, som vi har i dag, ifølge Folketingstidende 1977–78, sp. 12534, den 6. september 1978 følgende:

»Formålet med et prisstop i denne periode er også bl.a. at forbedre forhandlingsklimaet. Det er for mig svært at se, hvorledes de begivenheder, som måtte indtræde ved prisstopets udløb samtidig med datoen for overenskomsternes udløb, kan påvirke forhandlingerne.«